

og hvor man ikke får tilbage i forhold til sin indbetaling, dér mener vi ikke, at det er en rigtig definition af ordet at tale om, at det er en opsparing; det er reelt en skatteløsning, hvor pengene helt efter en skattemodel blot bliver betalt tilbage om x antal år afhængig af, hvor gamle de forskellige er. Så denne obligatoriske løsning, som reelt er med til at opbygge en central fond, er vi ikke enige i.

Hvad så med erhvervsdelen? Der var der perspektiv over det, regeringen lagde frem, nemlig at nedsætte selskabsskatten. Så var vi uenige i flere af finansieringselementerne, som vi mener var skadelige for erhvervslivet, blandt andet på generationsskifteområdet. Vi mener også, at forringelserne på afskrivningsområderne var forkerte, og vi var stærkt uenige i, at man på ejendomsavancerbeskatningsområdet fjernede indekseringen. Jeg kunne også nævne andre eksempler.

Jeg mener også, at det var højest besynderligt, at regeringen vil nedsætte selskabsskatten, der diskriminerede Mærsk McKinneys aktiviteter i Nordsøen. Efter at SF og Enhedslisten er kommet med, er selskabsskatten ikke blevet nedsat. Næh, man kan sige, at det, der var perspektivet for erhvervsdelen, er forsvundet.

Så anerkender vi, at nogle af de ting, vi vendte os imod, nu er ændret, f.eks. at vi igen har fået indekseringen ind på ejendomsavanceområdet, og afskrivningsreglerne er heller ikke forringet så stærkt. Men det ændrer ikke ved, at de indgreb mod erhvervslivet, som regeringen i pinsepakken motiverede med, at de var en forudsætning for at skaffe penge til at kunne nedsætte selskabsskatten, nogle af disse indgreb er stadig tilbage. Derfor er det vores samlede vurdering, at erhvervsdelen er ringere i sankthanspakken, efter at SF og Enhedslisten er kommet med, end den var i regeringens første udspil. Så når vi var imod det første udspil, er vi endnu stærkere imod den reviderede udgave, selv om der er enkeltelementer, der er en forbedring.

Samlet set er der tale om en ensidig pakke, ensidig i sin udformning, som ensidigt vender sig mod boligejerne uden at ville se på lejere med høje indtægter, hvor man indfører nogle grønne afgifter, som er skatteforhøjelser og ikke reelt er grønne, hvor pensionsopsparingsmulighederne bliver forringet, og hvor erhvervs mulighederne bliver forringet.

Vi afviser dette samlede indgreb, som vi mener er skadeligt for udviklingen i Danmark.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Ved indledningen af debatten var der en ordveksling mellem flere af ordførerne om opspillet, forløbet omkring forhandlingerne her, som jeg godt vil gøre nogle indledende bemærkninger om.

Jeg tror, det var hr. Flemming Hansen, der spurgte mig: Hvem var orienteret, og hvornår? Lad mig sige til hr. Flemming Hansen, at jeg tror, det tjener os alle sammen bedst, at vi ikke begynder at kortlægge præcist, hvem der fører uformelle samtaler med hvem hvornår.

Jeg har godt set, at der er en række aviser, der har forsøgt at kortlægge det. Det er ikke usædvanligt. Det oplever vi ofte. Jeg har i aviser set referater fra indhold af samtaler, som jeg ved ikke har været ført. Jeg har set benægtelse af samtaler, som jeg ved har været ført.

Og derfor – jeg mener faktisk ikke, at det tjener nogen af os, hvis det er sådan, at vi i et forløb som det her begynder at sætte spørgsmålstegn ved kvaliteten, værdien, nødvendigheden af, at man i et forhandlingsforløb, i et forløb frem til, at man starter et forhandlingsforløb, kan have helt uformelle sonderinger.

Jeg vil heller ikke kritisere dem, der i forhold til pressen har benægtet samtaler, der faktisk har fundet sted, for hvis det er sådan, at man skal have mulighed for at kunne føre den slags samtaler, er det helt nødvendigt, at det er samtaler, der har den fortrolighed, og hvis det ikke lykkes, så er der ingen, der går ud og bruger det bagefter. Det tror jeg er en del af den danske kultur omkring det at lykkes, som det er meget vigtigt, at vi er mange, der værner om.

Og jeg vil godt sige i forhold til det, som jeg forsøgte at referere her, at det er min oplevelse efterfølgende, at der vender den til begge sider i den her Folketingssal. Så det er ikke sådan, at den ene i så henseende måske har mere at lade nogen høre end den anden. Det var den ene del.

Den anden del var diskussionen om: Hvad er egentlig tilbudt? Og dér går jeg over til det, jeg mener, der er helt regulært. Altså jeg mener ikke, det er en indiskretion, jeg mener ikke, det er forkert, når man sidder i en officiel forhandling, at man så efterfølgende tillader sig at gøre opmærksom på, hvad det er, der er tilbudt de partier, der har deltaget i forhandlingen.

Og da det ligesom har stået uklart, eller jeg vil endda sige, at der har været benægtelser – nu skal man ikke altid tro på referater, for det er jo ikke altid, man selv nyder genkendelsens glæde, når man påstås refereret – men jeg har